

P6_TA-PROV(2007)0172

Zimbabwe

Resolutie van het Europees Parlement van 26 april 2007 over Zimbabwe

Het Europees Parlement,

- onder verwijzing naar zijn eerdere resoluties van 15 januari 2004¹, 16 december 2004², 7 juli 2005³ en 6 september 2006⁴,
 - gezien de met spoed bijeengeroepen top van de gemeenschap voor de ontwikkeling van Zuidelijk Afrika (SADC) op 28-29 maart 2007 in Dar es Salaam (Tanzania),
 - gezien de verklaring van het Bureau van de Paritaire Parlementaire Vergadering ACS-EU van 21 maart 2007 over de mishandeling van het Zimbabwaanse parlementslid en lid van de oppositie Nelson Chamisa,
 - gezien gemeenschappelijk standpunt 2007/120/GBVB⁵ van de Raad van 19 februari 2007 houdende verlenging van de beperkende maatregelen tegen Zimbabwe tot 20 februari 2008,
 - gezien Verordening (EG) nr. 236/2007 van de Commissie⁶ houdende uitbreiding van de lijst van personen in Zimbabwe op wie de beperkende maatregelen van toepassing zijn,
 - gezien de verklaring van het African Civil Society Forum 2007 van 24 maart 2007 over Zimbabwe,
 - gezien het rapport van de International Crisis Group van 5 maart 2007 "Zimbabwe: An End to the Stalemate",
 - gelet op artikel 103, lid 4 van zijn Reglement,
- A. overwegende dat deze maand de 27e verjaardag van de Zimbabwaanse onafhankelijkheid wordt gevierd, maar dat het Zimbabwaanse volk nog op zijn vrijheid wacht,
- B. overwegende dat leden van oppositiepartijen, van organisaties van het maatschappelijk middenveld en individuen in Zimbabwe worden aangevallen en/of willekeurig worden gearresteerd, en het slachtoffer worden van geweld van politie- en veiligheidsdiensten van de regering in een klimaat van politiek en stelselmatig geweld gericht op het vernietigen van de structuren van de oppositie en het maatschappelijk middenveld in de aanloop naar de verkiezingen van 2008,

¹ PB C 92 E van 16.4.2004, blz. 380.

² PB C 226 E van 15.9.2005, blz. 358.

³ PB C 157 E van 6.7.2006, blz. 491.

⁴ Aangenomen teksten, P6_TA(2006)0358.

⁵ PB L 51 van 20.2.2007, blz. 25.

⁶ Verordening (EG) nr. 236/2007 van de Commissie van 2 maart 2007 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 314/2004 van de Raad betreffende bepaalde beperkende maatregelen tegen Zimbabwe (PB L 66 van 6.3.2007, blz. 14).

- C. overwegende dat sinds het gewelddadige uiteenslaan van de oppositiebijeenkomst op 11 maart 2007, waarbij twee mensen om het leven kwamen, meer dan 300 leden van organisaties van het maatschappelijk middenveld en oppositiepartijen zijn gearresteerd,
- D. overwegende dat het Bureau van de Paritaire Parlementaire Vergadering ACS-EU de gewelddadige aanval op zijn collega Nelson Chamisa in de meest krachtige bewoordingen heeft veroordeeld,
- E. overwegende dat de politieke en economische situatie in Zimbabwe nu reeds acht jaar achtereen verslechtert en dat de bevolking van Zimbabwe nog altijd met grote voedseltekorten te kampen heeft, dat het World Food Programme gedurende de eerste drie maanden van 2007 aan 1,5 miljoen Zimbabweanen noodvoedselhulp ter beschikking heeft gesteld, maar dat naar schatting in totaal 4,5 miljoen Zimbabweanen aan ondervoeding lijden,
- F. overwegende dat de levensverwachting in Zimbabwe, 37 jaar voor mannen en 34 jaar voor vrouwen, één van de laagste in de wereld is, en dat 20% van de volwassenen HIV-positief is en dat 3.200 mensen per week aan deze ziekte overlijden, waardoor het percentage wezen in Zimbabwe het hoogste in de wereld is,
- G. overwegende dat 80% van de bevolking onder de armoedegrens leeft, het werkloosheidspercentage in de officiële sector 80% bedraagt en het kleine aantal Zimbabweanen met een baan niet genoeg verdient om in de eerste levensbehoeften te voorzien, zijn kwalificatie-achterstand ziet toenemen, en lijdt onder corruptie, prohibitieve schoolgelden en een instortend stelsel van gezondheidszorg en essentiële diensten,
- H. overwegende dat een derde van de bevolking van Zimbabwe binnen de grenzen van buurlanden leeft, miljoenen Zimbabweanen het land zijn ontvlucht en momenteel maandelijks 50.000 Zimbabweanen het land ontvluchten,
- I. overwegende dat men zich in de regio steeds meer zorgen maakt over de gevolgen van de economische ramp in Zimbabwe voor de buurlanden,
- J. overwegende dat voor alle bijeenkomsten van meer dan drie personen nu, op basis van de Public Order and Security Act, toestemming van de politie moet worden gevraagd ten gevolge van de aanpassingen die president Robert Mugabe vóór februari 2007 aan de grondwet heeft aangebracht, dat de mediawetgeving repressief is en de kieswet ondemocratisch,
- K. overwegende dat veel Zimbabweanen geen informatie krijgen over het geweld dat de veiligheidsdiensten hebben aangewend tegen activisten van de oppositie en leden van organisaties van het maatschappelijk middenveld, wegens de afwezigheid van onafhankelijke dagbladen en media; dat echter verhalen van slachtoffers van geweld zich steeds verder verspreiden,
- L. overwegende dat volgens het Internationaal Monetair Fonds (IMF) elk Afrikaans land in 2007 economische groei zal meemaken met uitzondering van Zimbabwe, waarvan de economie het afgelopen decennium met 40% is gekrompen en dit jaar nog eens met 5,7% in omvang zal afnemen; overwegende dat Zimbabwe technisch gesproken met hyperinflatie te kampen heeft met in maart 2007 een naar twaalf maanden omgerekend inflatiepercentage van 2.200%, dat volgens het IMF tegen het eind van dit jaar naar 5.000% zou kunnen

oplopen,

- M. overwegende dat volgens de Zimbabweaanse Chamber of Mines de goudwinningsector, 's lands grootste exporteur, die goed is voor 52% van de totale mijnbouwproductie, op instorten staat; verder overwegende dat de tabaksindustrie, die goed is voor ongeveer 50% van de inkomsten aan buitenlandse valuta, met vergelijkbare problemen te maken heeft, terwijl het begin van het verkoopseizoen 2007 is uitgesteld; verder overwegende dat de landbouwproductiviteit sinds 1998 met 80% is gedaald,
- N. overwegende dat de ontwikkeling van Afrika voor de westerse democratieën een prioriteit is, dat hulp alleen weinig kan bewerkstelligen en dat Afrikaanse regeringen geacht worden zich hard te maken voor democratie, de rechtsstaat en eerbiediging van mensenrechten,
- O. overwegende dat de Afrikaanse Unie, de SDAC en met name Zuid-Afrika een belangrijke rol kunnen spelen bij het oplossen van de crisis, en dat de SADC-bijeenkomst op 28-29 maart 2007 een belangrijke stap in die richting is,
1. veroordeelt de dictatuur van Mugabe in krachtige bewoordingen voor zijn niet-aflatende onderdrukking van de Zimbabweaanse bevolking, organisaties van het maatschappelijk middenveld en het vernietigen van de Zimbabweaanse economie, hetgeen de ellende van miljoenen Zimbabweanen heeft verergerd;
 2. is ingenomen met de conclusies van de Raad van 23 april 2007, waarin hij uiting geeft aan zijn ernstige bezorgdheid over de snel verslechterende situatie in Zimbabwe en de wijdverbreide schending van de mensenrechten die nog altijd in het land plaatsvindt en de regering van Zimbabwe oproept zich te houden aan de toezeggingen die zij als partij bij het SDAC-verdrag en de protocollen daarbij, de oprichtingsakte van de Afrikaanse Unie, het Afrikaans Handvest van mensen- en burgerrechten en het Nieuwe Partnerschap voor de ontwikkeling van Afrika heeft gedaan met betrekking tot democratische beginselen, mensenrechten en de rechtsstaat;
 3. betreurt het feit dat Robert Mugabe, ondanks de toestand van het land, regionale en internationale kritiek, en het feit dat hij reeds 27 jaar aan de macht is, door het centraal comité van de Zimbabwe African National Union-Patriotic Front (Zanu-PF) opnieuw is voorgedragen voor het presidentschap in 2008, en dat er nu al een intimidatiecampagne is gestart om de structuren van de oppositie en het maatschappelijk middenveld te vernietigen en de winst in de parlements- en presidentsverkiezingen zeker te stellen;
 4. roept Robert Mugabe opnieuw op zich te houden aan zijn belofte zijn ambt neer te leggen, en het liefst zo snel mogelijk, hetgeen van ongekend belang zou zijn voor het herstel van de Zimbabweaanse samenleving, politiek en economie;
 5. veroordeelt in krachtige bewoordingen het gewelddadige uiteenslaan van de door tegenstanders van Mugabe georganiseerde gebedsbijeenkomst in het kader van de Save Zimbabwe-campagne op 11 maart 2007; veroordeelt in het bijzonder de moorden op en geeft uiting aan zijn diepe bedroefdheid over de dood van Gift Tandare, een lid van de oppositie, wiens lichaam, nadat hij was doodgeschoten, werd meegenomen en zonder medeweten van zijn familie werd begraven, van van Itai Manyeruke, die een dag later stierf na zwaar door de politie te zijn mishandeld en de journalist Edmore Chikomba op 30 maart 2007;

6. veroordeelt in krachtige bewoordingen de aanvallen op oppositieleiders en de daarop aansluitende arrestatie van Morgan Tsvangirai, voorzitter van MDC (Movement for Democratic Change), Nelson Chamisa, Grace Kwinjeh, Lovemore Madhuku, William Bango, Sekai Holland, Tendai Biti, Artur Mutambara en vele anderen, hun zware mishandeling door de politie en het feit dat het hen is verboden medische behandeling buiten Zimbabwe te ondergaan; betreurt ten zeerste het feit dat enkele andere deelnemers aan de bijeenkomst met geweld zijn aangevallen door de nationale politie; is uiterst verontwaardigd over het feit dat bij dezelfde gelegenheid de Zimbabwaanse minister van Informatie, Sikhanyiso Ndlovu, de meldingen van geweld en foltering door de politie van de hand heeft gewezen en in plaats daarvan de oppositie van het aanvallen van de politie heeft beschuldigd;
7. tekent bezwaar aan tegen de hernieuwde arrestatie van MDC-leden, waaronder Morgan Tsvangirai en anderen, op 28 maart 2007, en de nog steeds voortdurende detentie van een groot aantal activisten van de oppositie, onder wie Ian Makone, speciaal adviseur van M. Tsvangirai, de hernieuwde aanvallen op MDC-leden, de onzekerheid omtrent de mogelijke rechtzaken tegen hen op grond van onhoudbare beschuldigingen, alsmede de voortdurende arrestaties en ontvoeringen van mensen die ervan worden verdacht lid te zijn van de oppositie;
8. veroordeelt de aanval op Nelson Chamisa terwijl hij onderweg was naar het vliegveld van Harare, waar hij het vliegtuig zou nemen op weg naar bijeenkomsten van de Paritaire Parlementaire Vergadering ACS-EU;
9. ernstig verontrust door het nieuws dat vijftien vrouwen van de Zimbabwaanse NGO "Women of Zimbabwe Arise" op 23 april 2007 zijn gearresteerd en dat tien van hun baby's met hen gevangen zijn gezet;
10. veroordeelt in krachtige bewoordingen het willekeurige geweld van de politie en het leger tegen burgers zoals aan de vooravond van de paasvakantie, toen zwaarbewapende leden van de oproerpolitie aanvallen uitvoerden op mensen die op vervoer naar hun vakantiebestemming stonden te wachten, een tactiek die duidelijk geen ander doel diende dan angst aanjagen;
11. roept de regering van Zimbabwe op de rechtsstaat te herstellen en onmiddellijk een eind te maken aan de gewelddadige aanvallen op de oppositie en organisaties van het maatschappelijk middenveld en individuen, aan 'verdwijningen' en willekeurige arrestaties, aan foltering en mishandeling van gevangenen, de rechtbanken en leden van het gerechtelijk apparaat te respecteren en het recht van vrije meningsuiting en van vergadering te respecteren en te (doen) eerbiedigen;
12. roept de regering van Zimbabwe op onmiddellijk te beginnen met het proces van beëindiging van de crisis in het land door een geloofwaardige routekaart voor de overgang naar democratie en een grondwet overeen te komen, onmiddellijk herstel van de rechtsstaat, vaststelling van een kader voor vrije en eerlijke verkiezingen onder internationaal toezicht, en ontwikkeling van overgangsgaranties voor niet-partijgebonden toezicht op belangrijke staatsinstellingen zoals het leger en de politie;
13. dringt er voorts op aan dat de nodige grondwetswijzigingen worden uitgevoerd en de kiescommissie naar behoren wordt gemachtigd als werkelijk onafhankelijk orgaan dat via een transparant systeem kan toezien op het verloop van vrije, eerlijke verkiezingen, en is

van mening dat een essentieel onderdeel hiervan de volledige controle op de stembiljetten is, met een goed begeleidend onderzoek van begin tot einde en een betrouwbaar register waaruit blijkt hoeveel biljetten er zijn gedrukt, hoeveel er naar elk district gaan en hoeveel er op geldige wijze worden gebruikt;

14. biedt in dit verband zijn steun aan bij de uitvoering van een overeengekomen proces dat de basis zal leggen voor werkelijk vrije, eerlijke verkiezingen, waaronder het zenden van een EU-waarnemingsmissie, en vertrouwt erop dat ook andere organisaties, zoals het Gemenebest, zullen worden uitgenodigd om verkiezingswaarnemers te sturen;
15. is verheugd over de pas gevonden eensgezindheid tussen de oppositiepartijen en -groeperingen in Zimbabwe, waaronder alle geledingen van de MDC, de kerken en de vakbonds beweging (Zimbabwe Congress of Trade Unions - ZCTU), en hun vastberadenheid om ondanks onderdrukking van overheidswege samen te werken voor democratie en vrijheid voor het volk;
16. is verheugd over het inzicht van de SADC dat er in Zimbabwe een crisis heerst en over de aanwijzing van president Thabo Mbeki van Zuid-Afrika om de dialoog tussen Zanu-PF en de oppositionele MDC op gang te brengen, steunt de eerlijke inschattingen van de situatie in Zimbabwe door de Zambiaanse president Levy Mwanawasa, de Ghanese president John Kuffour, aartsbisschop Desmond Tutu en aartsbischop Pius Ncube van Bulawayo; beklemtoont dat er geen economische sancties tegen Zimbabwe zijn afgekondigd maar slechts beperkende maatregelen die zijn gericht op het Mugabe-regime; is ingenomen met het initiatief van de SADC voor het vinden van een oplossing die zowel de burgers van Zimbabwe als de regio als geheel ten goede zal komen, en dringt er bij de gehele internationale gemeenschap en met name de Afrikaanse staten op aan, van deze gelegenheid te profiteren;
17. vertrouwt erop dat de bemiddeling van de Zuid-afrikaanse president Mbeki de huidige cyclus van geweld en intimidatie zal beëindigen, aangezien anders zijn mandaat van bevordering van dialoog tussen de oppositie en de regering van Zimbabwe en een brede nationale dialoog met Zanu-PF en MDC, maar ook kerkleiders, het bedrijfsleven, vakbonden en andere actoren van het maatschappelijk middenveld, onmogelijk kan worden vervuld;
18. steunt de studentenbeweging in Zimbabwe, wier leiders en leden voortdurend worden gearresteerd, geslagen en geïntimideerd, alsmede de voortgaande campagne van het ZCTU en prijst hun moed voor het organiseren van een tweedaagse nationale 'blijf thuis'-actie, een aanklacht tegen Mugabe's onvermogen om een eind te maken aan het economische afglijden van het land, ondanks het feit dat er meldingen binnenkomen van politiegeweld en dat ZCTU-leiders na hun laatste demonstratie in 2006 zwaar door de politie werden mishandeld; betreurt het feit dat er geen constructief contact mogelijk is met deze gewelddadige regering;
19. betreurt de nieuwe intentieverklaring van de Zimbabwaanse regering betreffende het intimideren en sluiten van NGO's die in haar ogen steun geven aan de oppositie en aan politieke verandering, en ziet dit dreigement als een serieuze indicatie van het feit dat de regering niet echt bereid is mee te werken aan een oplossing voor het land;
20. verzoekt derhalve de Raad ervoor te zorgen dat alle lidstaten de bestaande beperkende maatregelen, met inbegrip van het wapenembargo en het reisverbod, strikt toepassen,

benadrukt dat Zimbabwe niet los kan worden gezien van de betrekkingen tussen de EU en Afrika in bredere zin, en vindt dat niemand op de lijst mag worden uitgenodigd voor of toegelaten tot de top EU-Afrika die in december 2007 in Lissabon wordt gehouden; is van mening dat een zwakke toepassing van de gerichte sancties het beleid van de EU ten aanzien van Zimbabwe ernstig ondergraaft en de mensen in Zimbabwe die steun zoeken bij de internationale gemeenschap, zwaar teleurstelt;

21. verzoekt de Raad om verruiming van het toepassingsgebied van de sancties en verdere uitbreiding van de personenlijst zodat deze een veel groter deel van de machtsstructuur van Mugabe omvat, waaronder ministers, afgevaardigden en gouverneurs, militair personeel, de Central Intelligence Organisation en de politie, de gouverneur van de centrale bank van Zimbabwe,
22. wijst erop dat de EU de belangrijkste donor is van Zimbabwe en in 2006 voor 193 miljoen EUR hulp bood, waarvan 106,9 miljoen EUR werd gefinancierd door de lidstaten van de EU, terwijl de Commissie goed was voor een bedrag van 86,1 miljoen EUR, dat 94,7 miljoen EUR werd besteed aan voedselhulp, humanitaire hulp en noodhulp en 49,9 miljoen EUR aan humanitaire en sociale ontwikkeling, maar betreurt dat het regime van Mugabe dit soort steun en met name voedselhulp manipuleert en als politiek wapen inzet om tegenstanders van het bewind te straffen;
23. hamert erop dat alle steun voor Zimbabwe via daadwerkelijk van de regering onafhankelijke organisaties moet worden gegeven en bij de bestemmingen terecht moet komen zonder dat agenten van het regime-Mugabe de steun op één of andere wijze onderscheppen;
24. verzoekt het Verenigd Koninkrijk, dat in april 2007 het voorzitterschap van de VN-Veiligheidsraad heeft, Zimbabwe op de agenda van de Veiligheidsraad te plaatsen, en verwacht dat Zuid-Afrika een constructieve rol zal spelen als niet-permanent lid van de VN-Veiligheidsraad;
25. herhaalt zijn eis dat de regering-Mugabe in de aanloop naar het WK 2010 en/of tijdens het toernooi zelf op geen enkele wijze financieel voordeel of propagandawinst mag behalen; roept in dit verband gastland Zuid-Afrika en de FIFA op Zimbabwe uit te sluiten van deelname aan WK-kwalificatiewedstrijden en vriendschappelijke interlands, en het land te verbieden teams die aan dat WK deelnemen op zijn grondgebied te verwelkomen;
26. is verheugd over het initiatief van de Paritaire Parlementaire Vergadering ACS-EU om een gemeenschappelijke delegatie naar Zimbabwe te sturen om ter plekke poolshoogte te nemen; roept de Paritaire Parlementaire Vergadering op dit bezoek zo snel mogelijk te effectueren en roept de regering van Zimbabwe op alle leden van deze delegatie tot Zimbabwe toe te laten; beklemtoont dat de delegatie toegang zou moeten krijgen tot alle onderdelen van het maatschappelijk middenveld en niet alleen tot door de regering georganiseerde groepen personen; verzoekt de Commissie een bezoek aan Zimbabwe te organiseren en spoort de Zimbabwaanse autoriteiten aan medewerking te verlenen aan zo'n bezoek;
27. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de regeringen en parlementen van de lidstaten, de regering en het parlement van Zimbabwe, de regering en het parlement van Zuid-Afrika, de secretaris-generaal van de Gemeenschap voor de ontwikkeling van Zuidelijk Afrika, de covoorzitters van de Paritaire Parlementaire Vergadering ACS-EU, de voorzitter van de Commissie en de Uitvoerende Raad van de

Afrikaanse Unie, de secretaris-generaal van de Commonwealth, de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, de regeringen van de G8-landen en de voorzitter van de Fédération Internationale de Football Association (FIFA).